

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4P/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202521
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5318202521.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou vo veci starostlivosti o mal. U. V., B.. X.XX.XXXX a mal. H. V., B.. XX.X.XXXX, obe bytom u matky, obe zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, deti rodičov: matky - Q. V., B.. XX.X.XXXX, XXX XX P. B. W. XXX, zast. JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca, IČO: 32249543, a otca - H. V., B.. XX.XX.XXXX, XXX XX P. B. W. XXX, O.. Č.. Z. XX, XXX XX O., zast. Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, advokátom so sídlom Jána Reka 13, 010 01 Žilina, IČO: 31074863, v konaní o úpravu práv a povinností k maloletým deťom takto

rozhodol:

I. Otec H. V., B.. XX.XX.XXXX, má právo styku s maloletými deťmi:

a) U. V., B.. X.XX.XXXX,

b) H. V., B.. XX.X.XXXX,

každý týždeň v stredu v čase od 15.00 hod do 17.00 hod na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, v prítomnosti pracovníka majúceho službu, v prítomnosti a za odborného vedenia psychológa kolízneho opatrovníka, v neprítomnosti matky.

II. Matka je povinná deti na styk pripraviť fyzicky a psychicky a odovzdať ich v stanovenom čase preukázateľne úradu a v stanovený čas ich osobne prevziať.

Pokiaľ nebude môcť otec zo závažných dôvodov právo styku využiť, oznámi to v dostatočnom časovom predstihu, minimálne 24 hodín vopred, úradu a úrad matke.

Pokiaľ budú závažné dôvody na strane matky maloletých detí, resp. na strane maloletých detí, oznámi to matka úradu a úrad otcovi 24 hodín vopred a preukáže dôkazmi predloženými úradu.

III. Rozsudok je predbežne vykonateľný.

IV. Ukladá úradu, matke, otcovi zabezpečiť a rešpektovať zákonný priebeh stretnutí, keďže otcovi Okresným súdom v Čadci vo veci sp. zn. 1Tp/19/2018 bolo podľa § 82 ods. 1 písm. h/, j/ Tr. por. uložené obmedzenie spočívajúce v zákaze úmyselne sa priblížiť k matke na vzdialenosť menšiu ako 5 m a v zákaze kontaktu otca s matkou v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, alebo inými prostriedkami.

V. Návrh na obmedzenie styku otca s maloletými deťmi zamietam.

VI. Žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Podľa § 2 ods. 1 CMP a 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP, § 120 ods. 3 CMP.

1. Čo tvorilo predmet konania: V nadväznosti na § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa CMP sa použijú aj ustanovenia CSP, ak tento zákon (CMP) neustanovuje inak. Podľa § 212 ods. 2 a § 216 ods. 1, 2 CSP súd je viazaný predmetom sporu a návrh nemôže prekročiť. Návrh môže prekročiť a konať a rozhodnúť nad petít z úradnej moci vtedy, ak je splnená podmienka podľa § 216 ods. 2 CSP, teda ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. (Je teda zrejmé, že z ustanovenia § 216 ods. 2 CSP bolo vypustené ustanovenie predchádzajúceho § 153 ods. 2 OSP, podľa ktorého môže súd prekročiť návrhy účastníkov konania, prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, aj vtedy, ak konanie mohlo začať aj bez návrhu podľa vtedajšieho § 81 a nasl. OSP, teda ak sa konanie týka maloletých detí.) V aktuálnom ustanovení § 216 ods. 2 CSP ustanovenie o konaniach, ktoré môžu začať aj bez návrhu, bolo vypustené, ale bolo prevzaté do § 40 CMP, ktorý hovorí, že súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, aj vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu (konania podľa § 23 ods. 2 CMP).

§ 23 ods. 2 CMP: Ak tento zákon neustanovuje inak, možno začať konanie aj bez návrhu. O začatí konania bez návrhu súd vydá uznesenie.

Patria tu aj konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých podľa § 111 CMP.

§ 111 CMP: V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o

- a) mene a priezvisku maloletého,
- b) úprave výkonu rodičovských práv a povinností,
- c) výžive maloletého,
- d) styku s maloletým,
- e) poručníctve,
- f) opatrovníctve maloletého,
- g) odovzdaní maloletého,
- h) veciach maloletého, o ktorých sa rodičia nevedia dohodnúť,
- i) schválení právneho úkonu maloletého,
- j) zastupovaní maloletého,
- k) správe majetku maloletého,
- l) ústavnej starostlivosti a iných výchovných opatreniach,
- m) ochranných opatreniach,
- n) pestúnskej starostlivosti,
- o) zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti,
- p) iných veciach, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

Z uvedeného je zrejmé, že v týchto veciach možno prekročiť návrhy podľa § 40 CMP a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú, a to z toho dôvodu, že tieto konania sú riadené princípom oficiality (konanie z úradnej moci) a princípom materiálnej pravdy (súd z úradnej moci vykoná aj dôkazy, ktoré neboli navrhnuté). V nadväznosti na uvedené potom treba konštatovať, že návrh podal otec maloletých detí H. V., ktorý žiadal upraviť styk s maloletými deťmi - maloletou U. V., B.. X.XX.XXXX, maloletou H. V., B.. XX.X.XXXX, pretože v rozvodovom konaní styk upravený nebol. Predmetom konania bol aj návrh právnej zástupkyne matky, ktorý vzniesla v záverečnom návrhu, aby súd rozhodol aj o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv otca vo vzťahu k uvedeným maloletým deťom. Aj keď navrhovateľom bol otec, súd rozhodol aj o uvedenom návrhu, vychádzajúc zo zásady, že z úradnej moci má súd právo a povinnosť prekročiť návrh navrhovateľa - otca, keďže ide o konania týkajúce sa starostlivosti o maloleté deti. Súd tak rozhodol o celom predmete sporu.

2. Aké tvrdenia produkoval otec maloletých detí v návrhu: V návrhu zo dňa 17.9.2018 žiadal otec upraviť styk s maloletými deťmi, pretože v rozvodovom konaní styk upravený nebol. V trestnom konaní mu bol uložený zákaz akýmkoľvek spôsobom kontaktovať matku a vstupovať do rodinného domu a z toho dôvodu mu bolo odňaté jeho právo stýkať sa s vlastnými maloletými deťmi. Vzťahy medzi ním a bývalou manželkou sú narušené, ale maloleté deti má otec rád, má s nimi pekný vzťah a deti mu chýbajú. Je ich otcom a má právo sa s nimi stýkať. Maloleté deti tiež potrebujú otca pre svoj ďalší vývin. Poukázal na článok 4 Zákona o rodine, podľa ktorého rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom, na článok 5 a prioritu záujmov dieťaťa, hlavne článok 5 písm. h/, podľa ktorého podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahov by mali byť zachované a vytvorené podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami. Uviedol, že Európsky

súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre uvádza, že „je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov“ (Gorgulu vs. Nemecko - Aplikácia no 74969/01). Taktiež, že „dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne, bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča“ (Hansenová vs. Turecko - Aplikácia no. 36141/97). Konanie matky maloletých detí je v rozpore s uvedenou európskou judikatúrou aj právnou úpravou platnou na území Slovenskej republiky ako aj s Dohovorom o právach dieťaťa. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Poukázal na článok 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého má dieťa právo udržiavať pravidelný osobný kontakt s oboma rodičmi, okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa, článok 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu, rozvoj dieťaťa, ktorý musí byť v záujme dieťaťa, článok 18 ods. 3 Dohovoru, podľa ktorého rodičia majú spoločnú základnú zodpovednosť za výchovu detí a štát ich v tom musí podporovať a poskytnúť primeranú pomoc rodičom pri výchove detí. Taktiež poukázal na § 24 ods. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého súd musí sledovať vždy záujem maloletého dieťaťa s ohľadom na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia. Keďže sa cíti byť nevinný z trestných činov, z ktorých ho obvinila matka maloletých detí, ale rešpektuje rozhodnutia, ktoré mu boli uložené v trestnom konaní a podľa ktorých má zákaz vstupu do rodinného domu a zákaz priblížiť sa, resp. kontaktovať akýmkoľvek spôsobom matku maloletých detí, žiadal z týchto dôvodov, aby jeho právo na styk s maloletými deťmi, ako aj právo maloletých detí na styk bolo zabezpečené prostredníctvom kolízneho opatrovníka a psychológa úradu práce každý týždeň v stredu od 15.00 hod do 16.00 hod.

3. Dôkazy, ktoré otec k návrhu pripojil a skutkový stav, ktorý súd z dôkazov mal preukázaný: Rodný list maloletých detí čl. 3, z ktorého mal súd preukázané, že maloletá H. V. sa narodila XX.X.XXXX a navrhovateľ H. V. je jej otcom, Q. V. je jej matkou. Rovnako v prípade maloletej U. V., ktorá sa narodila dňa X.XX.XXXX. Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 10PPOm/1/2018-16 zo dňa 28.4.2018 (čl. 46 tohto spisu) v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 6CoPom/1/2018 zo dňa 14.6.2018 (čl. 49 tohto spisu), z ktorých vo vzťahu k predmetu konania sp. zn. 4P/34/2018 mal súd zistené, že otcovi bolo uložené, aby dočasne nevstupoval do rodinného domu č. XXX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXXX, okres Č., obec P. B. W.. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, aby otec nekontaktoval písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami matku maloletých detí a aby sa nepribližoval k matke maloletých detí na vzdialenosť menšiu ako 10 m, bol zamietnutý, ale z odôvodnenia vyplýva, že bol zamietnutý len z toho dôvodu, že právne vzťahy v tomto smere boli už upravené v uznesení Okresného súdu Čadca sp. zn. 1Tp/19/2018 zo dňa 26.4.2018 o nevzatí odporcu do väzby. V danom prípade by išlo o duplicitu, pokiaľ by bolo prijaté aj neodkladné opatrenie. Z rozhodnutia Krajského súdu v Žiline vyplýva, že nariadené neodkladné opatrenie zanikne dňom právoplatnosti konečného rozhodnutia v trestnom konaní proti H. V., ktoré je aktuálne vedené na OR PZ, odpor kriminálnej polície Čadca, Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX. Zo spisu Okresnej prokuratúry Čadca vo veci 1Tp/19/2018 na čl. 56 a nasl. aktuálneho spisu vyplýva, že bol podaný návrh na vzatie do väzby za psychické a fyzické týranie matky, ktoré matka tvrdila a zo zápisnice zo dňa 26.4.2018 1Tp/19/2018 zo dňa 26.4.2018 vyplýva, že sudca podľa § 82 ods. 1 písm. h/, písm. j/ Tr. por. uložil obvinenému obmedzenie spočívajúce v zákaze úmyselne sa priblížiť k poškodenej Q. V., G.. W., B.. XX.X.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 5 m a zákaz kontaktu s poškodenou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Zároveň sudca pre prípravné konanie prijal písomný sľub obvineného, že povedie riadny život, že sa nedopustí trestnej činnosti a splní povinnosti a dodrží obmedzenia. Bol uložený dohľad probačného a mediačného úradníka, pričom z obsahu zápisnice vyplýva, že v čase prijatia tohto rozhodnutia obhajca obvineného uviedol, že nie sú dané dôvody väzby, obvinený a poškodená nežijú v spoločnej domácnosti, neexistuje dôvodná obava, že by mohol pokračovať v trestnej činnosti. Samotný obvinený do zápisnice uviedol, že nie je pravdou, čo uvádza poškodená, že ju mal biť a podobne. Odstahovala sa zo spoločnej domácnosti, nijako jej nebránil. Je mu ľúto, čo sa stalo, snažil sa situáciu vyriešiť aj s rodičmi poškodenej. Riešili rozvod. Z uvedeného súd mal preukázané, že ak pristúpi k úprave styku otca s maloletými deťmi, musí zohľadniť aj rozhodnutia prijaté v trestnom konaní, a to s poukazom na ustanovenie § 348 ods. 1 písm. g/ a h/ Trestného zákona, podľa ktorého sa dopustí trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia ten, kto marí výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že sa pod písm. g/ - dopustí závažného alebo opakovaného konania, aby zmaril vykázanie zo spoločného obydlija vydané podľa osobitného predpisu alebo na základe predbežného opatrenia súdu, pod písm. h/ - dopustí sa závažného alebo opakovaného konania, aby zmaril zákaz alebo obmedzenie kontaktu, vstupu alebo priblíženia sa, vydané a osvedčené podľa osobitného predpisu alebo vydané na základe

rozhodnutia súdu v občianskom súdnom konaní. Súd teda vychádzal zo záveru, že pokiaľ upraví styk otca s maloletými deťmi, musí pri úprave styku rešpektovať aj uvedené rozhodnutia obmedzujúce otca uložením neodkladného opatrenia v civilnom konaní a opatrenia v trestnom konaní. Vyhodnotenie uvedených rozhodnutí v rámci neodkladného opatrenia a trestného konania sa prejavilo v bode IV. rozsudku Okresného súdu Čadca, v ktorom súd uložil povinnosť kolíznemu opatrovníkovi, matke a otcovi rešpektovať uvedené rozhodnutia (neodkladné opatrenie a obmedzenie v rámci trestného konania) pri organizovaní stretnutí otca s maloletými deťmi. Bude úlohou kolízneho opatrovníka zabezpečiť miestnosť, v ktorej sa otec stretne s maloletými deťmi tak, aby nemusel otec prísť do styku s matkou maloletých detí a aby mal vytvorené podmienky k tomu, že objektívne môže dodržať obmedzenia, ktoré mu boli uložené súdom na návrh matky v rámci neodkladného opatrenia a obmedzenia súdu v rámci trestného konania. Z toho dôvodu matka nemôže priamo deti odovzdávať otcovi, ale prostredníctvom kolízneho opatrovníka, matka nemôže priamo odovzdávať odkazy otcovi, ale prostredníctvom kolízneho opatrovníka a rovnako i otec. Tým mal súd rovnako vylúčenú obavu kolíznej opatrovníčky, ktorú vzniesla na pojednávaní dňa 28.3.2019, kedy uviedla, že v iných konaniach, kedy bolo upravené stretnutie otca s maloletým dieťaťom, u kolízneho opatrovníka došlo k fyzickým útokom medzi matkou a otcom, čoho svedkom bolo dieťa. Je organizačnou povinnosťou kolízneho opatrovníka podľa vydaného rozsudku zorganizovať kontakt tak, aby uvedené rozhodnutia v rámci vydaného neodkladného opatrenia a trestného konania boli zabezpečené, rešpektované a aby nedošlo k fyzickému kontaktu medzi matkou a otcom. Tým je zabezpečené aj to, že deti nebudú svedkami fyzických a slovných útokov medzi rodičmi navzájom. Súd je presvedčený, že zo strany otca k mareniu výkonu úradných rozhodnutí nedôjde, pretože si je vedomý, že by sa dopustil trestnej činnosti. Treba však upozorniť matku na to, že v prípade, ak aj ona bude mariť výkon uvedených rozhodnutí, ktoré sama navrhla, tak aj matka by sa dopustila trestného činu marenia výkonu úradných rozhodnutí (neodkladného opatrenia a obmedzenia v trestnom konaní).

4. Aké tvrdenia produkovala matka: Matka v podaní zo dňa 18.10.2018 čl. 19 sa vyjadrila nasledovne. V porovnaní s rozvodovým konaním nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala inú úpravu styku otca s deťmi, aká bola doteraz. Od pôvodného rozsudku ubehli len 3 mesiace. Nie je pravdou, že otec mal s deťmi pekný vzťah, čo vyplýva aj z toho, že je otec trestne stíhaný pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby pod Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX. Deti sa odmietajú stretávať s otcom. Len raz kontaktoval U. cez facebook. Keď sa ho ona opýtala, ako sa má on, už neodpovedal. Následne ju kontaktoval cez facebook na narodeniny a zagratuloval jej. Ak tvrdí, že nevie, ako sa dcéram darí v škole, má rodičovské práva ako matka, môže sa sám kedykoľvek informovať u triednej učiteľky. S deťmi môže komunikovať cez SMS správy, cez facebook. Až po podaní trestného oznámenia sa otec začal domáhať styku s deťmi, a to formou písomnej žiadosti o stretávanie sa s deťmi. Poukázala na znalecký posudok znalca v konaní Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX zo dňa 7.8.2018 L.. H. K., ktorý sa vyjadril k tomu, že deti majú syndróm týranej osoby. Majú strach z otca a stretnutia s ním odmietajú. Poukázala na článok 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, podľa ktorého osobný kontakt s rodičmi by nemal byť v rozpore so záujmami dieťaťa. Pri výsluchu deti žiadala, aby súd zabezpečil, aby nedošlo k ovplyvňovaniu detí zo strany otca alebo jeho právneho zástupcu. Žiadala návrh o úpravu styku zamietnuť. Navrhla pripojiť spis Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX a pripojila prepis zvukového záznamu k Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX, ktorý je na čl. 21 a nasl. spisu. Taktiež pripojila uznesenie zo dňa 7.8.2018, ktorým bolo trestné stíhanie proti otcovi rozšírené aj na psychické a fyzické utrpenie voči maloletým deťom (čl. 26). Svoje podanie doplnila 11.2.2019 na čl. 71 spisu. Uviedla, že ako matka má strach, či by deti stretávanie s otcom zvládli po psychickej stránke vzhľadom k traumatizujúcim zážitkom, ktoré im spôsobil otec. Deti stretávanie s otcom odmietajú. Preto matka nesúhlasí s tým, aby otec mal právo styku s deťmi. Jeho prístup je účelový, žiadal úpravu styku až po tom, čo deti vstúpili do trestného konania. Matka vyjadrila obavu, že počas styku by otec manipuloval deti a tým aj trestné konanie. Navrhla pripojiť trestný spis 1T/15/2019 s poukazom na znalecký posudok J.. K. a poukázala na vyjadrenie poradenského centra Náruč Čadca s prílohou. Pripojila obžalobu čl. 72 - 84, vyjadrenie centra Náruč čl. 85, výpis zo znaleckého posudku čl. 86, uznesenie 1Tp/52/2018 čl. 89. Porovnaním tvrdení matky v jednotlivých konaniach súd dospel k záveru, že menila svoje vlastné tvrdenia, preto súd nemohol vychádzať len z tvrdení matky. Za situácie, kedy 24.4.2018 podala trestné oznámenie za fyzické a psychické týranie matky, netvrdila v deň 24.4.2018 aj týranie detí. Práve naopak, zo zápisnice zo dňa 24.4.2018 vyplýva jej tvrdenie, že vzťah otca a detí je dobrý, navrhla ponechať styk otca s deťmi na dohodu rodičov, čo by žiadna matka neurobila, ak by si bola vedomá, že otec deti dlhodobo týra (rovnako aj v konaniach 5P/30/2018, 5P/31/2018 navrhla styk otca s deťmi dohodou). V rozpore s uvedeným rozšírila trestné stíhanie voči otcovi uznesením Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX zo dňa 11.10.2018 aj za psychické a fyzické týranie detí za skutky v rokoch 2012

- 2018, čo by muselo byť v prípade pravdivosti takého tvrdenia matke známe v čase jej výpovede dňa 24.4.2018, aj v konaniach 5P/30/2018, 5P/31/2018.

5. Aké tvrdenia produkoval v konaní kolízny opatrovník: Kolízna opatrovníčka na pojednávaní dňa 24.1.2019 čl. 42 spisu po vykonaných dôkazoch a vyslovení predbežného právneho názoru súdu (stretávanie otca s deťmi u kolízneho opatrovníka každý týždeň v stredu od 15.00 hod do 16.00 hod za podmienky rešpektovania obmedzení uložených v trestnom konaní vo vzťahu k deťom i matke) uviedla. Poukázala na vyjadrenie detí v centre Náruč, podľa ktorého sa deti s otcom nechcú stretávať. Ako kolízna opatrovníčka bola pri výsluchu maloletých detí v centre Náruč, kde bol prítomný aj právny zástupca. Poukázala, že ide o zvukový záznam v prepise nachádzajúci sa na čl. 21 tohto spisu. Na pojednávaní dňa 28.3.2019 kolízna opatrovníčka uviedla, že s úpravou styku u kolízneho opatrovníka nesúhlasia, a to z toho dôvodu, že na to kolízny opatrovník nemá vytvorené podmienky. Ide o miestnosti, kde sa vybavujú stránky v úradných hodinách a v minulosti mali prípad, kedy došlo aj ku kolízii medzi rodičmi, čoho svedkom bolo aj maloleté dieťa a nemalo to dobrý vplyv na maloleté dieťa. Taktiež poukázala na tú skutočnosť, že sa deti nechcú s otcom stretávať vzhľadom na zážitky, ktoré s ním majú a ktoré ich traumatizujú. Na čl. 98 kolízny opatrovník reagoval na vyslovený predbežný právny názor súdu na predchádzajúcom pojednávaní a na výzvu súdu na čl. 94, aby uviedol pracovnú dobu kolízneho opatrovníka tak, že doporučil, aby súd zväžil realizáciu styku na úrade, keďže ide o nevhodné, oficiálne prostredie, ktoré nezodpovedá vývinovým potrebám maloletých detí. Na pracovisku je k dispozícii len jeden pracovník oddelenia, ktorý zabezpečuje službu každú stredu od 15.00 hod do 17.00 hod a vybavuje agendu s klientmi. Vzťahy medzi členmi rodiny sú hlboko narušené a komplikované. Navrhuje znalecky preukázať, či už majú spracované traumatické zážitky a či stretávanie s otcom by bolo v ich záujme. Navrhla výsluch maloletých detí a zväžiť znalecké dokazovanie za účelom zistenia osobnosti všetkých členov rodiny a posúdenia vzťahových väzieb. Aby súd mohol vykonať hodnotenie dôkazov, bolo potrebné zaoberať sa aj postavením a právomocou jednotlivých štátnych a neštátnych orgánov a inštitúcií, ktoré sa podieľali na konaní a dôkazoch. Konanie o úpravu styku otca s maloletými deťmi je konaním podľa § 111 a nasl. CMP, kde podľa § 117 bol súd povinný ustanoviť kolízneho opatrovníka, keďže v danom prípade ide o kolíziu záujmov medzi rodičmi maloletých detí. V návrhu nebola uvedená blízka osoba, preto súd za opatrovníka ustanovil orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Už z právneho postavenia vyplýva, že kolízny opatrovník musí byť zo zákona neutrálny, aby eliminoval kolíziu medzi rodičmi, teda nesmie strániť ani jednému z rodičov. Jeho úlohou je hájiť len záujmy maloletých detí. Hmotnoprávny predpis Zákon o rodine ukladá povinnosť, aby za maloletých konal opatrovník. Pôsobnosť právomocí a povinností orgánov sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately upravuje osobitný zákon, zákon č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele (napr. § 73 ods. 2 písm. b/ a podobne). Kolízny opatrovník je teda štátny orgán na rozdiel od centra Náruč, ktoré je občianskym združením. Vo vzťahu k centru Náruč by súdne rozhodnutie nebolo vykonateľné (naviac - centrum Náruč so stretávaním v centre Náruč nesúhlasilo). Súd má jednoznačne povinnosť v poručenských veciach zviazať povinnosťami úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (nie je vylúčené, aby úrad práce, sociálnych vecí a rodiny uzatvoril kontrakt s mimovládnu organizáciou, akreditovaným subjektom, občianskym združením Náruč, ktorá zo zákona poskytuje pomoc a poradenstvo občanom, ktorí sa na nich obracajú so žiadosťou o pomoc, ale zabezpečuje styk a spoluprácu s orgánmi miestnej štátnej správy a samosprávy akreditovanými subjektmi, za poskytnutú finančnú náhradu). Zároveň táto skutočnosť, že kolízny opatrovník je štátnym orgánom, znamená, že podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Z toho zároveň vyplýva, že musí konať objektívne a nestranne. Má právo vykonávať len také úkony, len také dôkazy, ktoré výslovne sú zákonom povolené. Súd má právo výsluch maloletých realizovať podľa § 38 ods. 1, 2 CMP a § 116 CMP, a to aj v neprítomnosti iných osôb. Taký výsluch súd ako štátny orgán realizoval. Súd podľa uvedených ustanovení mohol deti vypočuť aj prostredníctvom orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately a pokiaľ kolízny opatrovník taký výsluch sám realizoval, mal výsledky tohto výsluchu predložiť súdu. Keďže medzi rodičmi je kolízia, výsluchy detí mali byť realizované v neprítomnosti iných osôb, tak ako to vyplýva z ustanovenia § 38 ods. 1, 2 CMP a § 116 CMP. Kolízna opatrovníčka do súdneho spisu 4P/34/2018 nedoručila výsluch maloletých detí zo strany kolízneho opatrovníka v neprítomnosti iných osôb. Do súdneho spisu nedoručila ani prešetrenie pomerov u matky v bydlisku maloletých detí. Na pojednávaní dňa 24.1.2019 sa odvolávala len na výsluch maloletých detí v centre Náruč, ktorého bola prítomná a ktorý nebol realizovaný kolíznym opatrovníkom v neprítomnosti ostatných subjektov, ale v prítomnosti ostatných subjektov pre účely trestného konania (prepis zvukového záznamu k Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX čl. 21, z ktorého vyplýva, že ide o výsluch maloletých detí vyšetrovateľom, pričom z tejto zápisnice ani nie je zrejmé, kto všetko bol pri výsluchu

prítomný, len z vyjadrenia samotnej kolíznej opatrovníčky vyplýva, že bola prítomná aj ona; vyplýva to aj z obsahu prepisu, keďže kládla kolízna opatrovníčka otázky). Z pripojeného vyšetrovacieho spisu Č.P.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX z výsluchu T. N. L., kolíznej opatrovníčky, čl. 247 a nasl. vyšetrovacieho spisu súd zistil, že 18.5.2018 vykonala šetrenie v domácnosti matky a maloletých detí na adrese P. B. W. XXX. V tomto výsluchu, ktorý bol realizovaný dňa 15.11.2018, po poučení o pravdivosti výpovede svedka s trestnoprávnymi následkami svedkyňa uviedla: „Uviedla mi (matka), že deti sú šťastné a sú bez stresu po tom, ako otec z domu odišiel. Matka mi povedala, že deťom v styku s otcom nebude (zrejme brániť). Prítomná H. na to povedala, že k otcovi nechce ísť, pretože sa obáva, že by ju otec matke nevrátil. Prítomná U. na to uviedla, že otca by chcela vidieť, ale iba nachvíľu. Tiež sa obávala, že by ju otec nevrátil a jeho reakcie. Tiež mi obe deti uviedli, že otec ich často ponižoval. Už si nespomínam, ako ich ponižoval. Uviedli mi, že obe otec trestal remeňom. Uviedli, že po tých útokoch mali na tele červené pásy. Uviedli mi, že ich škutoval. Keď mi to vtedy deti hovorili, U. pri tom plakala. Bolo na nej vidieť, že to ťažko prežívala. Vnímala som ich tvrdenia, že hovoria pravdu. Neskôr som robila pohovor s otcom dňa 20.6.2018, ktorý mi uviedol, že s deťmi má dobrý vzťah. Deťom sa v spoločnosti venoval. Chodili s ním na korčule, na plávanie, do ZOO. Viac sa k veci ako svedok vyjadriť neviem.“ Je zřejmé, že túto správu zo šetrenia v domácnosti kolízna opatrovníčka nedoručila do spisu, ktorý sa týka úpravy styku otca s maloletými deťmi. Posúdenie právomoci kolízneho opatrovníka a možnosť prekročenia právomoci pri vykonávaní dôkazov malo pre súd význam z hľadiska hodnotenia dôkazov, a to nielen vo vzťahu ku kolíznemu opatrovníkovi, ale aj subjektu Náruč, a to v nadväznosti na hodnotenie dôkazov a povinnosti aj súdu, aj kolízneho opatrovníka ako štátnych orgánov pri realizácii svojich právomocí za rešpektovania článkov 1, 4, 7, 10, 11 ods. 2 CMP, podľa ktorého súd pri prejednávaní a rozhodovaní nezohľadňuje skutočnosti a dôkazy, ktoré boli získané v rozpore so zákonom, ibaže vykonanie dôkazu získaného v rozpore so zákonom je odôvodnené uplatnením článku 2 ods. 1 (získanie dôkazu v rozpore so zákonom je aj získanie dôkazu mimo právomoc štátneho orgánu v nadväznosti na článok 2 ods. 2 Ústavy SR a príslušné zákonné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na právomoci kolízneho opatrovníka a právomoci občianske združenie Náruč).

Z tohto pohľadu potom súd konštatuje, že kolízna opatrovníčka nedoručila do súdneho spisu 4P/34/2018 o úprave styku otca s deťmi správu o prešetrení pomerov u obidvoch rodičov ako zákonný dôkaz, podklad pre rozhodnutie súdu. Súd správu získal z iného konania. Z výsluchu svedkyne I. (L. B.) zo dňa 22.10.2018 v trestnom konaní vyplýva, že odovzdala kolíznej opatrovníčke podmienky, ktoré jej deti uviedli, ktorými si podmieňujú stretávanie sa s otcom. Túto správu (podmienky detí) kolízna opatrovníčka nedoručila do súdneho spisu 4P/34/2018 a nespomína ju ani pri výsluchu v trestnom konaní dňa 15.11.2018. Nemožno do súdneho spisu doručovať len tie dôkazy, ktoré sú v prospech len jedného rodiča. Taký postup nie je objektívny ani transparentný. Taký prístup nemôže byť ani v záujme maloletých detí. Pokiaľ poukazovala kolízna opatrovníčka na znalecký posudok znalca L. K., v konaní 4P/34/2018 tento znalecký posudok otec namietal ako jednostranný. Tvrdil, že znalec vypracoval znalecký posudok a charakteristiku osoby otca jednostranne, bez vyšetrenia otca. Preto v tomto štádiu konania bolo predčasné vychádzať z dôkazu, ak bola namietnutá jeho zákonnosť a objektivita. Taktiež neušlo pozornosti súdu, že deti mali byť týrané podľa uznesenia o začatí trestného stíhania za časové obdobie rokov 2012 - 2018. Kolízna opatrovníčka v čase, kedy už mali byť deti týrané otcom, navrhla úpravu styku otca s deťmi dohodu, čo vylučuje objektivitu tvrdení kolíznej opatrovníčky (konanie pred Okresným súdom Čadca sp. zn. 5P/30/2018, 5P/31/2018, čl. 122 spisu - návrh kolíznej opatrovníčky zo dňa 22.6.2018 ponechať úpravu styku otca s deťmi na dohodu rodičov). Ak by tvrdenia o týraní detí boli objektívne, bolo by v rozpore so záujmom maloletých detí, ktoré kolízny opatrovník zastupuje, navrhovať styk otca s deťmi na základe dohody rodičov (teda bez akýchkoľvek námietok, bez akýchkoľvek obmedzení pri realizácii styku otca s deťmi).

6. Občianske združenie Náruč: Vychádzajúc z odôvodnenia právomoci kolízneho opatrovníka v rámci dokazovania a zastupovania maloletých detí podľa predchádzajúceho odseku, súd sa musel vyporiadať aj s právomocami občianskeho združenia Náruč, ktoré vykonávalo dôkazy a so zákonnosťou, objektivitou, transparentnosťou týchto vykonaných dôkazov vzhľadom na povinnosť súdu vyhodnotiť tieto dôkazy. Občianskemu združeniu Náruč - pomoc deťom v kríze, Zádubnie 56, Žilina, s pobočkou v Čadci, udelilo akreditáciu Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny SR dňa 8.8.2006 podľa § 72 písm. c/ zákona č. 305/2005 Z. z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele. Akreditácia pre Náruč - pomoc deťom v kríze, Zádubnie 56, Žilina, bola udelená na opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, odstraňovanie negatívnych vplyvov, ktoré ohrozujú psychický vývin, fyzický vývin a sociálny vývin dieťaťa a plnoletej fyzickej osoby, ak sa rodičia dieťaťa rozvádajú, je potrebné dieťaťu a jeho rodičom poskytnúť alebo sprostredkovať sociálne poradenstvo, psychologickú pomoc a

dieťaťu poskytnúť alebo zabezpečiť psychologickú pomoc aj po rozvoze. Je zrejme, že akreditácia bola udelená na sociálnoprávnu ochranu detí, teda právomoci sa týkajú sociálnej stránky, psychologickéj stránky, nemôžu zasahovať do právomoci súdov, či už v trestnoprávnej oblasti alebo rodinnoprávnej oblasti, vykonávať dôkazy, ktoré má právo vykonávať len súd. Vychádzajúc z predchádzajúceho potom súd má za to, že centrum Náruč Čadca má poradenskú činnosť a právomoc čo do sociálnoprávnej ochrany detí, prípadne rodičov a taktiež má právomoc realizovať sociálne, psychologické tréningy, aby odstránili tento krízový stav. Nevyplýva z toho, že by mali právomoc vykonávať dokazovanie a rozhodovať namiesto orgánov činných v trestnom konaní, resp. namiesto súdu. Z toho dôvodu sa Okresnému súdu Čadca javilo s poukazom na vykonané dôkazy a právomoci občianskeho združenia Náruč, že činnosť tohto občianskeho združenia je už priamo z akreditácie jednostranná. V tomto konkrétnom prípade sa na občianske združenie Náruč obrátila matka ako týraná osoba. Už z tejto pozície vyplýva, že síce v súlade s akreditáciou vykonávali činnosť v záujme poskytnutia sociálnoprávnej ochrany matke, ktorá tvrdila psychické a fyzické týranie, avšak už z tejto pozície, že nemajú vyšetrovacie a dôkazné právomoci, vyplýva, že dôkazy takouto činnosťou získané sú jednostranné, netransparentné a pre účely minimálneho občianskeho konania neobjektívne (sudkyňa si nedovoľuje posudzovať a vyhodnocovať dôkazy pre účely trestného konania; ide o právomoc orgánov činných v trestnom konaní, do ktorých nemá právo zasahovať). Súd sa oboznámil s vyšetrovacím spisom Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX, s výsluchom H. I. zo dňa 22.10.2018, kde bola vypočutá ako svedkyňa s poučením o následkoch krivej výpovede. Uviedla, že s deťmi, s maloletými V. začala pracovať ako pracovníčka občianskeho združenia Náruč na požiadanie ich matky Q. V.. Matka navštívila poradenské centrum v apríli 2018. Žiadala pomoc v zložitej situácii, ktorá sa týkala vzťahov matky a otca ako manželov. Tvrdila domáce násilie vo vzťahu k matke maloletých detí. O podozrení z týrania detí sa dozvedela, keď začala pracovať aj s deťmi, keď zisťovala názor detí na ich stretávanie s otcom. Bolo to niekedy v máji 2018. Uviedli, že sa s otcom nechcú stretávať a uviedli aj dôvod (teda na strane 3 zápisnice o výsluchu uviedla, že sa dozvedela o podozrení z týrania detí, ale na strane 4 zápisnice o výsluchu na priamu otázku vyšetrovateľa - podľa čoho usúdila, že deti a matka boli alebo mali byť týrané - odpovedala: „Ja som nič také neuviedla. Podozrenie z týrania som mala len voči matke. Ja by som si nedovolila tvrdiť, že deti sú týrané.“ S otcom detí nepracovala (to len súd utvrdilo o jednostrannosti uvedených úkonov a dôkazov). Ďalej svedkyňa uviedla, že deti uvádzali i pozitívne zážitky, že boli s otcom na bicykli, kúpať sa, ale vždy išli so strachom, že im bude nadávať. Nechcú sa s ním stretávať. Keď uvedené zistila, napísala správu kolíznej opatrovníčke T. L.. Na strane 6 zápisnice o výsluchu svedkyňa na otázku obhajcu uviedla, že deti si podmienili stretávanie sa s otcom podmienkami a obhajca vyzval svedkyňu, aby tieto podmienky stretávania ozrejmla. Svedkyňa uviedla, že podmienky sú uvedené v správe, ktorú podala kolíznej opatrovníčke (kolízna opatrovníčka túto správu súdu nedoručila). Deti svedkyňi uviedli, že by sa s ním (s otcom) stretávali pod podmienkou, aby im otec nenadával, aby nechodili k nemu na celý víkend, teda aby u neho nemuseli prespávať. Na otázku obhajcu, aby popísala záujem detí stretávať sa s otcom od rozvodu manželstva ku dňu výsluchu, svedkyňa uviedla, že momentálne deti nejavia záujem o stretnutie s otcom. Do budúcnosti to nevyklúčujú. Nevie, čím to je, že sa deti nechcú s ním stretnúť. Intenzita záujmu stretávania sa detí s otcom po ich odlúčení klesla. Z uvedených dôkazov mal súd preukázané, že v súlade s akreditáciou išlo o jednostranne poskytovanú pomoc a tým pádom aj o jednostranné, netransparentné a neobjektívne dôkazy vo vzťahu k otcovi, ktorý nemal možnosť sa transparentným a objektívnym spôsobom podieľať na týchto dôkazoch, ovplyvňovať tieto dôkazy. Občianske združenie Náruč poskytovalo pomoc v súlade s akreditáciou osobe, ktorá sa na ňu obrátila a vychádzalo z pravdivosti tvrdení tejto osoby, ktorá tvrdila, že je týraná psychicky a fyzicky a keďže občianske združenie Náruč nemá právo robiť vyšetrovacie úkony namiesto orgánov činných v trestnom konaní, malo právo len sprostredkovať takéto súdne konania a nemalo právo vykonávať dôkazy, vyšetrovať a overiť si objektivitu a pravdivosť namiesto súdov (v rámci trestného konania, v rámci rodinnoprávneho konania). Preto pre účely rodinnoprávneho konania bolo potrebné tieto dôkazy zobjektívizovať. Otec má podľa Ústavy SR rovnocenný prístup na spravodlivosť ako matka a ostatní občania, a to podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR má právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde, podľa ods. 3 má právo na náhradu škody, ktorá mu je spôsobená nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Podľa článku 47 ods. 3 Ústavy SR sú všetci účastníci konania rovní. Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec prejedнала bez zbytočných prietahov v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Je zrejme, že uvedeným dôkazom pred občianskym združením Náruč nemožno pripísať takú dôkaznú silu ako dôkazom, ktoré sú realizované na nezávislom a nestrannom súde (či už v trestnoprávnej alebo rodinnoprávnej agende), pretože nešlo o dodržanie rovnosti účastníkov konania. Výpovede u občianskeho združenia boli realizované jednostranne - len zo

strany matky, bez práce s otcom a bez vyjadrenia sa otca, bez umožnenia sa otcovi brániť tvrdeniam matky a maloletých detí, resp. sa k nim vyjadriť, vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom.

7. Aké dôkazy vykonal súd z úradnej moci, aký skutkový stav z týchto dôkazov mal preukázaný:

1) Sudkyňa oboznámila čl. 11 5P/30/2018 - zápisnica o výsluchu matky v trestnom konaní Č.:C.-X-P.-S.-XXXX. Zápisnica je zo dňa 24.4.2018 a matka tu tvrdí dobrý vzťah otca a detí. Súd oboznámenú časť na strane 4 a na strane 5 zápisnice doslovne prečítal.

2) Spis 5P/30/2018 - čl. 1 tohto spisu - matka hneď v ten deň, ako bola vypočutá, podala návrh zo dňa 24.4.2018 vo veci 5P/30/2018 na vydanie neodkladného opatrenia. Aj v tomto neodkladnom opatrení navrhuje ponechať styk otca s maloletými deťmi na dohodu rodičov. Teda neuvádza sa ani v tomto návrhu nejaké zlé správanie otca, obmedzenie jeho styku a podobne.

3) Čl. 15 - uznesenie č. k. 5P/30/2018-15 zo dňa 26.4.2018, právoplatné 26.4.2018, ktorým deti boli zverené matke týmto neodkladným opatrením a styk bol ponechaný na dohodu rodičov. Taktiež z tohto neodkladného opatrenia nevyplýva, že by kontakt otca s deťmi bol považovaný za nevhodný, keď bol ponechaný na dohodu rodičov. Takýto výrok na dohodu rodičov je však pri výkone rozhodnutia materiálne nevykonateľný. Neodkladné opatrenie trvá do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej a tá nastala právoplatnosťou rozvodu, teda dňom 8.8.2018.

4) Na čl. 1 5P/31/2018 návrh na rozvod manželstva podal otec dňa 26.4.2018 a v petite navrhol konkrétnu úpravu práv a povinností otca k deťom na čas po rozvode. Na čl. 122 je vyjadrenie KO, ktorý taktiež navrhol úpravu styku ponechať na dohode rodičov. Ide o podanie zo dňa 22.6.2018. V spise je aj vyjadrenie Náruč čl. 114, ktoré sudkyňa oboznámila. Vyjadrenie je zo dňa 21.6.2018. Bol vydaný rozsudok č. k. 5P/31/2018-124 zo dňa 26.7.2018, právoplatný dňa 8.8.2018, ktorým manželstvo bolo rozvedené, deti boli zverené matke, otec bol zaviazaný výživou a výrok IV. znie: „Stryk otca s maloletými deťmi súd neupravuje.“ Tým mal súd preukázané, že vzhľadom k tomu, že styk vôbec nebol upravený, nemožno hovoriť podaním návrhu na úpravu styku o zmene pomerov. O zmene pomerov možno hovoriť len vtedy, ak bude menený právoplatný rozsudok vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi, čo nie je tento prípad, pretože nebol právoplatným rozsudkom ani iným rozhodnutím upravený styk otca s maloletými deťmi.

5) Spis 4P/34/2018 - návrh otca zo dňa 17.9.2018, v ktorom žiada úpravu styku otca s maloletými deťmi, a to každý týždeň v stredu od 15.00 hod do 16.00 hod na úrade práce v prítomnosti pracovníka úradu práce, resp. psychológa úradu práce. Tak ako súd uviedol, keďže nebol právoplatne upravený styk otca s maloletými deťmi, ide o nový návrh a súd tu neskúmal zmenu pomerov. Podľa Zákona o rodine je povinnosťou súdu upraviť styk otca s maloletými deťmi, pokiaľ nie je upravený dohodou rodičov.

Z uvedených vykonaných dôkazov mal súd preukázané, že v rozvodovom konaní výrok IV.: „Stryk otca s maloletými deťmi súd neupravuje.“ pre konajúci súd vo veci 4P/34/2018 znamenal, že styk v konaní vôbec nebol upravený, čo je v rozpore s § 25 ods. 2 Zákona o rodine, podľa ktorého kogentne je povinný súd v rozhodnutí o rozvode manželstva upraviť aj styk rodičov s maloletými deťmi (mal preukázané, že nebola uzavretá žiadna konkrétna, určitá, materiálne vykonateľná, vynútiteľná dohoda rodičov o úprave styku s maloletými deťmi, ktorá by tvorila súčasť rozsudku o rozvode manželstva, a preto bola povinnosť súdu upraviť styk otca s deťmi autoritatívnym rozhodnutím). Tým mal súd vyvrátené aj tvrdenie matky, že nie sú dané okolnosti na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi, keďže od poslednej úpravy v rozvodovom konaní, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 8.8.2018, uplynula len krátka doba. Súd v nadväznosti na § 78 ods. 1 Zákona o rodine neskúmal zmenu pomerov, pretože v tomto konkrétnom prípade v rozvodovom konaní nedošlo k úprave práv a povinností otca, k úprave styku otca s maloletými deťmi, aby bolo povinnosťou súdu skúmať zmenu pomerov. V tomto konkrétnom prípade súd prvýkrát v tomto konaní 4P/34/2018 rozhodol o úprave styku otca s maloletými deťmi, keďže vo všetkých doterajších konaniach do rozvodu manželstva styk určitým, materiálne vykonateľným spôsobom upravený nebol ani dohodou, ani rozhodnutím súdu. Z uvedených súdnych konaní v chronologickom časovom usporiadaní v nadväznosti na uznesenie o trestnom stíhaní otca vo vzťahu k manželke a deťom súd z týchto dôkazov ustálil nasledovné skutkové závery. Z výpovede samotnej matky v zápisnici o trestnom oznámení zo dňa 24.4.2018 vyplýva, že dňa 23.4.2018 navštívila občianske združenie Náruč, kde jej poradili podať trestné oznámenie. Zápisnica o trestnom oznámení je zo dňa 24.4.2018 a matka v nej nespomína týranie detí. K tejto téme uviedla - strana 4 zápisnice zo dňa 24.4.2018: „Čo sa týka násilného správania manžela voči našim dvom uvedeným deťom, by som uviedla, že deti má manžel rád. Stalo sa, že občas ich ubil remeňom, občas ich aj poškutoval, keď sa deti zle správali. Nemali však deti následky z toho konania. Remeň, ktorým občas deti manžel bil, som vyhodila asi pred dvoma rokmi. Odvtedy ich len trocha poškutoval, keď niečo urobili zle. Inak manžel má deti rád, kupuje im darčeky a dáva im lásku a všetko, čo potrebujú. I naše deti majú rovnako rady mňa i

manžela. Uvádzam, že naše deti majú v škole prospech výborný, sú jednotkárky.“ Vlastnoručný podpis matky po tom, čo bola poučená o trestnoprávných následkoch nepravdivej výpovede. Z uznesenia Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX zo dňa 11.10.2018 vyplýva, že bolo začaté trestné stíhanie voči otcovi aj pre psychické a fyzické týranie maloletých detí U. a H., a to u maloletej U. za skutky v rokoch 2012 - 2018 a u maloletej H. za skutky v rokoch 2015 - 2018. Porovnaním obidvoch dôkazov - zápisnice o výsluchu matky a o trestnom oznámení matky zo dňa 24.4.2018, na základe ktorej bolo začaté trestné stíhanie za psychické a fyzické týranie matky uznesením zo dňa 25.4.2018, a uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 11.10.2018 vo vzťahu k maloletým deťom súd dospel k záveru, že pri spisovaní zápisnice o trestnom stíhaní zo dňa 24.4.2018 matka netvrdila žiadne psychické a fyzické týranie maloletých detí. Vzhľadom k tomu, že psychické a fyzické týranie maloletých detí malo byť v rokoch 2012 - 2018, pokiaľ by tvrdenie bolo pravdivé, potom jej týranie maloletých detí muselo byť známe dňa 24.4.2018, keď spisovala po poučení o trestných následkoch krivej výpovede zápisnicu o začatí trestného stíhania. Nič také neuvádzala. Taktiež pokiaľ súd porovnal zápisnicu o výsluchu matky o trestnom oznámení zo dňa 24.4.2018, obidve uznesenia o začatí trestného stíhania voči matke a voči maloletým deťom za skutky voči maloletým deťom za roky 2012 - 2018, potom dospel k záveru, že z vykonaných dôkazov na pojednávaní dňa 24.1.2019 z chronologicky usporiadaných spisov ani z jedného z konaní nevyplýva, že by matka tvrdila psychické a fyzické týranie maloletých detí a zlé správanie otca k deťom (5P/30/2018 - návrh na neodkladné opatrenie 24.4.2018 - navrhla ponechať styk otca s maloletými deťmi na dohodu rodičov, teda neuviedla nijaké zlé správanie otca, nežiadala obmedzenie jeho styku. Taktiež v rozvodom konaní 5P/31/2018 otec v návrhu zo dňa 26.4.2018 navrhol v petite konkrétnu úpravu práv a povinností otca k deťom na čas po rozvode, avšak na čl. 122 tohto spisu je vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý navrhol úpravu styku ponechať na dohode rodičov, čo by nebol urobil, pokiaľ by bolo pravdivé, že otec psychicky a fyzicky týral deti. Ide o podanie kolízneho opatrovníka zo dňa 22.6.2018. Až na základe toho v rozvodovom spise je pripojené vyjadrenie kolíznej opatrovníčky T. L. zo dňa 22.6.2018 na čl. 122 spisu, kde tvrdí len psychické násilie otca k matke, pričom odišla tak, že deti ponechala v domácnosti u otca, až následne si ich vzala. Najskôr bývala u tety a potom sa vrátila do spoločného rodinného domu. Kolízna opatrovníčka na záver tejto správy zo dňa 22.6.2018 navrhla úpravu styku ponechať na dohodu rodičov, čo by nikdy nebola urobila, keby mala vedomosť, že otec fyzicky a psychicky týral maloleté deti v období rokov 2012 - 2018. Až na základe návrhu kolíznej opatrovníčky na pojednávaní v rozvodovom konaní dňa 26.7.2018 do zápisnice právny zástupca otca uviedol, že nežiada upraviť styk, hoci v návrhu ho žiadal upraviť. Uvedeným chronologickým prehľadom súdnych spisov, ktoré boli vykonané ako dôkazy, mal súd taktiež vyvrátené tvrdenia matky a jej právnej zástupkyne na čl. 20 a 71 spisu. Na čl. 20 spisu v podaní zo dňa 18.10.2018 matka v bode II. tohto podania uvádza, že až po tom, čo bolo trestné stíhanie rozšírené pre podozrenie otca z týrania maloletých detí, sa začal domáhať styku s deťmi. Trestné stíhanie pre podozrenie z týrania detí bolo rozšírené na základe uznesenia zo dňa 11.10.2018, pričom nepravdivosť tohto tvrdenia mal súd preukázanú z pripojeného rozvodového spisu 5P/31/2018, kedy otec podal návrh 26.4.2018, teda pred rozšírením trestného stíhania za týranie maloletých detí a v rozsudovom návrhu navrhol konkrétnu úpravu práv a povinností otca k maloletým deťom na čas po rozvode každý párný týždeň od 18.00 hod v piatok do 18.00 hod v nedeľu, počas letných prázdnin od 9.00 hod od 1.7. do 18.00 do 15.7., od 9.00 hod 25.12. do 18.00 hod 26.12., každý párný rok od 9.00 hod 31.12. do 18.00 hod 1.1. Nemožno vyložiť na ťarchu otca, že sudkyňa vôbec v tomto konaní nerozhodla o úprave styku otca s maloletými deťmi. Výrok IV. znie: „Styk otca s maloletými deťmi súd neupravuje.“ Súčasťou rozvodového spisu na strane 114 je aj vyjadrenie T. I., L. S. B. Č. zo dňa 21.6.2018. Uvádza, že psychologické poradenstvo maloletým deťom poskytujú od 5/2018. O psychologické poradenstvo požiadala matka. Matka požiadala o psychologické poradenstvo z dôvodu, že zle situáciu prežívajú. Preto sa centrum venovalo príprave detí na rozvod rodičov a úpravu stretávania sa s otcom (z tejto správy nevyplýva, že by sa venovali deťom z dôvodu, že by matka tvrdila psychické alebo fyzické násilie, čo uviedla pri výsluchu pred vyšetrovateľom aj svedkyňa I.). Z tejto správy zo dňa 21.6.2018 vyplýva, že H. má z otca strach, že by ju nevrátil matke, išla by so sestrou U.. Vie si predstaviť, že sa s otcom stretne, ale len v prítomnosti sestry U.. Maloletej U. na jednej strane otec chýba, chcela by sa s ním stretávať, na druhej strane má z otca strach, z jeho správania. Vracia sa k negatívnym zážitkom s otcom, najmä na posledný, ako ich nechcel pustiť k matke, „huckal nás proti mame“. Spomínala, že slovné, fyzicky útočil na matku, že otec jej - U. - nadával. V tejto správe zo dňa 21.6.2018 sa neuvádza, že pri výsluchu maloletých detí psychologička zistila skutky, ktoré sú uvádzané vo vzťahu k maloletým deťom za roky 2012 - 2015 v uznesení o začatí trestného stíhania zo dňa 11.10.2018 vo vzťahu k maloletým deťom (psychické, fyzické utrpenie, ponižovanie, pohŕdavé zaobchádzanie, citové vydieranie, vyvolávanie strachu, stresu, násilná izolácia, bitie, hádzanie predmetov, škutovanie, bitie rukou po tele,

z čoho mali deti odtlačky palcov po bití rukou a červené pásy po bití remeňom, izolácia, bitie prútom po zadku).

7) Bol pripojený vyšetrovací spis, z ktorého sudkyňa má k tomuto časovému momentu zistené, že trestné stíhanie bolo 11.10.2018 začaté aj pre týranie maloletých detí, avšak za skutky rok 2012 - rok 2018, tak ako sudkyňa uviedla už na predchádzajúcom pojednávaní. Túto okolnosť považuje za veľmi spornú, a to z toho dôvodu, že vo všetkých doterajších konaniach matka navrhovala kontakt otca s deťmi na základe dohody, a to aj v časovom období, o ktorom teraz tvrdí, že už dochádzalo k týraniu. K tomuto momentu má preto súd z týchto dôvodov po chronologickom usporiadaní úkonov matky túto okolnosť za spornú. Týranie nebolo spomínané ani v rozvodovom konaní, ani pri vydávaní neodkladného opatrenia.

8) Z výsluchu H. I. v trestnom konaní, ide o psychológa B., súd zistil len podstatné veci, ktoré majú vzťah k predmetu tohto konania a ako svedkyňa si nedovolila uviesť v tejto výpovedi, že by tvrdila ona sama týranie detí. Uviedla len, že sa na nich obrátila matka s tvrdením, že je vlastne týraná. Taktiež na otázku v tomto trestnom konaní bolo odpovedané, že s otcom toto zariadenie Náruč nepracovalo, z čoho súd má vlastne k tomuto časovému momentu predbežne taký názor, že chýba tu v tom prípade transparentnosť dokazovania a túto transparentnosť, kedy sa má právo vyjadrovať aj otec, musí realizovať súd. Nemôže vychádzať z jednostranných dôkazov, ktoré ovplyvňovala len matka, bez možnosti vyjadrovania sa otca. Z tohto výsluchu taktiež súd k tomuto časovému momentu má zistené, že deti si podmienili stretávanie pod podmienkou, aby im otec nenadával, aby k nemu nechodili na celý víkend a nemuseli tam spať, avšak bolo konštatované, že momentálne deti nejavia záujem a do budúcnosti stretávanie nevyklúčujú. Čo pre súd je alarmujúce, je vlastne jedna veta z tohto výsluchu, kde táto svedkyňa ako psychológ aj ako svedkyňa uviedla, že intenzita záujmu stretávania sa detí s otcom po ich odlúčení klesla, čo je vlastne v zhode s vysloveným predbežným právnym názorom súdu na prvom pojednávaní, kedy súd konštatoval, že kým sa ukončia všetky súdne konania, môže to znamenať pri obmedzení kontaktu trvalú ujmu citovú na strane detí aj na strane otca, a teda neobnoviteľný stav citov.

9) Svedkyňa T. C., triedna učiteľka U., uviedla, že je výborná žiačka, introvertná, v 4. ročníku bola viac zamyslená. Nezistila triedna učiteľka známky psychického a fyzického týrania, kontakt mala len s matkou a ani matka netvrdila psychické alebo fyzické týranie detí. Výpoveď súd vyhodnotil ako objektívnu, nestrannú.

10) T. J., triedna H., výborná žiačka, aktívna, od mája 2018 viac utiahnutá. Nezistila stopy fyzického alebo psychického týrania. Informáciu mala len od matky, že majú problém v rodine. Výpoveď súd vyhodnotil ako objektívnu, nestrannú.

11) Psychické a fyzické týranie tvrdili svedkovia L. W., N. Č., C. W., ide o svedkov s blízkym vzťahom k matke.

12) Bola v tomto konaní vypočutá aj kolízna opatrovníčka, ktorá vlastne uviedla, že matka kolíznemu opatrovníkovi dňa 18.6.2018 uviedla, že v styku otcovi brániť nebude. H. uvádzala, že nepôjde, lebo sa bojí, že ju otec nevráti. U.W. uvádzala, že by aj chcela otca vidieť, ale len chvíľu, lebo sa tiež bojí, že by ju nevrátil. Hovorili, že ich otec ponižoval, bil. Otec však tvrdil, že sa deťom venoval a boli pri tom pokojný.

13) Q.I. V., matka obvineného, uviedla, že je vylúčené, aby jej syn týral deti alebo ženu. Venoval sa deťom. Uviedla, že svatovci pili, ponúkali aj deťom. Vadilo to jej aj synovi. Matka si vodila domov kamarátov a bola aj pod vplyvom alkoholu. Neumožňuje jej - starej matke - stretávanie s vnučkami. Povedala jej, že ak sa priblíži, zavolá políciu alebo že ju dá zavrieť. Nevesta sa na odchod od navrhovateľa pripravovala podľa názoru svedkyne. Ide o matku odporcu (otca), teda o svedka, ktorý má blízky vzťah k odporcovi.

14) L. X. nevidel žiadne týranie, len videl to, ako otec zasahoval, keď boleli dieťa zuby a zdalo sa mu to čudné správanie, pretože ju šibol prútikom z vŕby po nohách. Nezistil súd zaujatosť svedka.

15) Znalecký posudok L.. K. - z podstaty tejto veci tohto znaleckého posudku súd mal zistené, že navrhovateľ má sklony k manipulácii, despotizmu, bezcitnosti, egocentrický, sociálne neprispôsobivý, vyžaduje od ľudí okolo seba absolútnu poslušnosť, plnenie pokynov, neakceptuje dialóg, kompromisy, sú známe negatívne javy voči okoliu a taktiež konštatoval, že zistil u týchto týraných osôb aj detí syndróm týraných osôb. Ide o dôkazy vykonané v trestnom konaní. V konaní 4P/34/2018 otec namietol zákonnosť a objektívnosť znaleckého dôkazu. Podľa tvrdenia otca znalec hodnotil jeho osobu bez toho, že by ho podrobil vyšetrovaniu. Opak nebol preukázaný. V tomto štádiu preto súd nemohol z tohto dôkazu vychádzať ako z dôkazu zákonného a objektívneho.

16) Vyjadrenie T. U., T. G. - nezistili žiadne známky fyzického alebo psychického týrania. Dôkazy súd vyhodnotil ako objektívne, nestranné.

17) Na čl. 103 je rozvrh úradných hodín úradu. Keďže návrh znie na stretávanie v stredu, je tu zrejmé, že v stredu je úradný deň od 8.00 hod do 12.00 hod a od 13.00 hod do 17.00 hod. Sudkyňa taktiež z internetu pripojila harmonogram služieb služobnej pohotovosti za prvý polrok 2019, ktorý je aj na

internete. Výsluchom matky súd zistil, že vyučovanie končia obidve deti v stredu o 13.00 hod, do Čadce môžu pricestovať o 14.30 hod a ku kolíznemu opatrovníkovi o 15.00 hod. Kolízny opatrovník súdu uviedol, že kolízny opatrovník má svojho psychológa.

18) Sudkyňa zamietla návrh na nariadenie znaleckého dokazovania, ktoré vznesla právna zástupkyňa matky v záverečnom návrhu, v súvislosti s oneskoreným vzneseným návrhom na obmedzenie alebo zbavenie otca rodičovských práv vo vzťahu k maloletým deťom. Návrh na úpravu práv a povinností k maloletým deťom je zo dňa 17.9.2018, matka ho prevzala 1.10.2018. Návrh na pozbavenie alebo obmedzenie rodičovských práv otca vo vzťahu k maloletým deťom nevzniesla ani po prvom pojednávaní 24.1.2019, kde sudkyňa vyslovila predbežný právny názor čl. 43 spisu, že súd k tomuto momentu nezistil, že by bolo potrebné obmedziť kontakt otca s maloletými deťmi. Takýto návrh vznesla až na pojednávaní dňa 28.3.2019 v záverečnom návrhu, čo je v rozpore s článkom 12 zásad CMP, podľa ktorých je súd povinný čo najrýchlejšie vec prejednať, rozhodnúť, predchádzať zbytočným prieťahom, ale aj v rozpore so zásadou priority záujmov maloletých detí pri rozhodovaní, pričom v tomto prípade prioritou bola rýchlosť rozhodnutia, odstránenie právnej neistoty a odstránenie neustáleho zaťažovania maloletých detí vťahovaním do súdnych sporov (článok 1, článok 4, článok 5 zásad CMP). Uvedený dôkaz súd nevykonal aj z toho dôvodu, že o obmedzení alebo pozbavení rodičovských práv otca rozhoduje súd a nie znalec, rovnako o úprave styku otca s deťmi rozhoduje súd a nie znalec. Ku dňu rozhodnutia súd mal dostatočný sumár dôkazov k tomu, aby čo najrýchlejšie a v záujme detí rozhodol. Taktiež nič nebránilo matke, aby predložila súkromný znalecký posudok.

8. Podľa § 116 CMP a § 38 ods. 1, 2 CMP súd vykonal výsluch maloletých detí bez prítomnosti iných osôb. Následne oboznámil len podstatnú časť z výsluchu detí, aby chránil integritu detí a dôveru detí v súd, pred ktorým uviedli svoj názor. Samostatne bola schopná vyjadriť svoj názor staršia U., B.. X.XX.XXXX, mladšia H. V., B.. XX.X.XXXX bola vypočúvaná spoločne so svojou sestrou a v podstate sa len pridržiavala toho, čo uviedla staršia sestra. Obidve sa následne rozplakali. Emotívne sú naviazané viac na matku ako na otca. Podstata výsluchu maloletých detí je tá, že otec podľa tvrdenia maloletých detí bez príčiny na nich kričal, resp. pre maličkosť ich bil. Tvrdili, že nikdy to nepovedali učiteľom, spolužiakom, lekárom, ani nikomu z rodiny, ani priateľom, ani otcovi, lebo sa báli, ako zareaguje, že sa bude hnevať. Nechcú sa s otcom stretávať, lebo stretnutia im budú pripomínať jeho zlé správanie. Matka im povedala, nech sa rozhodnú, ako chcú, tak ako im to vyhovuje. Tvrdila, že v trestnom konaní vypovedala inak preto, lebo otec jej sľuboval, ovplyvnil ju. Priznala, že otca má rada. Otec im nezavola, ale napísal cez sociálne siete. Aj mu odpísali. Sudkyňa pri výsluchu maloleté deti poučila, že si vypočuje a zváži názor maloletých detí, ale nemusí rozhodnúť v súlade so želaním detí, názorom detí, pretože musí brať do úvahy aj práva otca, aj práva matky, aj práva detí a ostatné okolnosti, ako je aj zákon. Sudkyňa nadobudla pocit, že aj keď maloletá U. nesúhlasila s tým, že by sudkyňa mohla rozhodnúť aj inak, ako zamietnuť návrh na styk s otcom, bola uzročená s procesným postupom súdu. Pri porovnaní výpovede matky v zápisnici zo dňa 24.4.2018, kedy podala trestné oznámenie a kedy sama netvrdila psychické a fyzické týranie detí v rokoch 2012 - 2018, pri porovnaní predchádzajúcich výpovedí detí pred psychológom B., pred kolíznym opatrovníkom, s terajšou výpoveďou maloletých detí, súd dospel k záveru, že došlo k zmene tvrdenia vo výpovedi maloletých svedkýň. Maloletá tvrdila, že matka ich neovplyvňovala, uviedla im, nech sa rozhodnú, ako chcú, avšak sudkyňa nadobudla dojem, že výpoveď bola ovplyvnená tým, že maloleté deti sa svojou výpoveďou chceli zapáčiť matke, na ktorú sú viac citovo naviazané. Taktiež z výpovede detí nadobudla pocit, že otec sa k deťom nespráva vhodne, pretože bez príčiny by deti takéto tvrdenia neprodukovali, aj keď pravdivosť tvrdení matky a maloletých detí bude overená až orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci dokazovania, či došlo k naplneniu trestného činu týrania matky a maloletých detí. Do toho súd nemá právo zasahovať (súd konajúci vo veci úpravy styku otca s maloletými deťmi). Súd rozhoduje podľa stavu ku dňu rozhodnutia. Ku dňu rozhodnutia neexistovalo právoplatné a záväzné rozhodnutie orgánov činných v trestnom konaní o tom, že otec sa dopustil trestného činu týrania matky a maloletých detí, a preto súd musel na otca ku dňu rozhodovania súdu hľadieť ako na osobu, ktorej takýto trestný čin preukázaný nebol, teda ako na nevinnú osobu, ktorá má všetky občianske a rodičovské práva vrátane práva na styk s maloletými deťmi. Vyhodnotenie výpovedí maloletých detí (najmä malotej U.) je také, že menila výpoveď (zrejme v snahe zapáčiť sa matke, s ktorou žije a na ktorú je viac citovo naviazaná ako na otca). Najskôr uviedla, že s otcom by sa aj stretávala (uviedla podmienky stretávania v správe, ktorú spomína svedkyňa I. vo svojej výpovedi v trestnom konaní). V konaní 4P/34/2018 sudkyňa maloletá svedkyňa uviedla, že sa vôbec nechce stretávať, pretože jej to pripomína zlé spomienky na otca. Výpoveď zmenila napriek tomu, že po skutkovej stránke k žiadnej negatívnej zmene medzi maloletou U. a otcom objektívne nemohlo dôjsť, pretože sa fyzicky v tomto časovom období nekonali žiadne stretnutia otca s maloletými deťmi (len

písomný kontakt). Sudkyňa uviedla, že výpoveď zmenila preto, lebo prvýkrát vypovedala pod otcovým nátlakom. Keď odchádzal, tak jej nasľuboval. Porovnaním dátumov odchodu otca a dátumov výpovedí maloletého dieťaťa súd ustálil, že tvrdenie nie je pravdivé. Časový moment, kedy sa chcela stretávať za určitých podmienok s otcom, bol dávno po odchode otca, teda podľa názoru sudkyne táto výpoveď maloletej nebola pod nátlakom a sľubmi otca, ale bola spontánna.

9. Skutkové a právne vyhodnotenie veci:

a) § 24 ods. 2 Zákona o rodine: Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

§ 25 ods. 1 Zákona o rodine: Rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s malolekým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s malolekým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

§ 25 ods. 2 Zákona o rodine: Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s malolekým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s malolekým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

§ 25 ods. 4 Zákona o rodine: Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s malolekým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

§ 78 ods. 1 Zákona o rodine: Dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

§ 26 Zákona o rodine: Ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Na pojednávaní dňa 24.1.2019 súd vykonal dôkazy oboznámením, a to v chronologickom poradí, súdnych rozhodnutí a spisov, z ktorých mal preukázané, že neodkladným opatrením vo veci 5P/30/2018 (čl. 15 uznesenie č. k. 5P/30/2018-15 zo dňa 26.4.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.4.2018) boli maloleté deti zverené matke a styk bol ponechaný na dohodu rodičov, ktorá však nebola konkretizovaná, teda nebola materiálne vykonateľná a vymožitelná v exekučnom konaní pri výkone rozhodnutia. Neodkladné opatrenie trvalo do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktorá nastala právoplatnosťou rozvodu, teda dňom 8.8.2018. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 5P/31/2018-124 zo dňa 26.7.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.8.2018, bolo manželstvo rozvedené, deti boli zverené matke, otec bol zaviazaný výživou malolekých detí a výrok IV. znel: „Slyk otca s malolekými deťmi súd neupravuje.“ Tým mal súd preukázané, že v rozpore s § 25 ods. 2 Zákona o rodine v rozvodovom konaní nebol upravený styk otca s malolekými deťmi, hoci kogentne mal byť upravený styk otca s deťmi a predchádzajúci styk na základe materiálne nevykonateľnej dohody o úprave styku otca s deťmi zanikol právoplatnosťou rozvodu. Jednoznačne teda súd mal preukázané, že nedošlo k úprave styku otca s malolekými deťmi tak, aby bola dohoda materiálne vykonateľná aj pri výkone rozhodnutia a v rozvodovom konaní vôbec nebol upravený styk otca s malolekými deťmi. Preto návrh otca zo dňa 17.9.2018 na úpravu styku otca s malolekými deťmi vo veci sp. zn. 4P/34/2018 súd nevyhodnotil ako zmenu pomerov oproti pôvodnej neexistujúcej úprave styku otca s malolekými deťmi, ale vyhodnotil ako návrh na úpravu styku otca s malolekými deťmi, ktorý treba posúdiť samostatne, bez porovnávacej metódy, bez zisťovania zmeny pomerov podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Keďže v rozvodovom konaní je povinnosťou súdu kogentne upraviť styk otca s malolekými deťmi, súd dospel k záveru, že v konaní sp. zn. 4P/34/2018 súd kogentne musel rozhodnúť o úprave práv a povinností, o úprave styku otca s malolekými deťmi. Právo otca na styk s malolekými deťmi mu vyplýva nielen z uvedených ustanovení Zákona o rodine (§ 24 ods. 2 Zákona o rodine, § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine), ale aj z článku 41 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorého starostlivosť o deti a ich výchovu je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť, práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti ich vôli len rozhodnutím súdu na základe zákona (rovnako aj článok 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa na udržiavanie pravidelného osobného kontaktu s obidvomi rodičmi, okrem prípadov, ak by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa, článok 18 ods. 1 Dohovoru, podľa ktorého obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa v záujme dieťaťa, článok 18 ods. 3 Dohovoru, že rodičia majú spoločnú zodpovednosť a štát ich v tom musí podporovať a poskytovať im primeranú pomoc pri výchove detí). Súd teda dospel k záveru, že je jeho povinnosťou podľa zákona upraviť styk otca s malolekými deťmi.

b) § 25 ods. 3 Zákona o rodine: Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo zakáže styk maloletého dieťaťa s rodičom, ak nie je možné zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa obmedzením styku maloletého dieťaťa s rodičom.

Jediným hmotnoprávnym dôvodom pre vznesenie návrhu na obmedzenie alebo zákaz styku otca s maloletými deťmi bolo tvrdené prebiehajúce trestné stíhanie pre psychické a fyzické týranie matky a maloletých detí, ktoré ku dňu rozhodovania súdu nebolo ukončené. Súd nemá právo zasahovať do právomocí orgánov činných v trestnom konaní. V tomto štádiu konania sa oboznámil s doteraz zistenými výsledkami v rámci trestného konania. Keďže otec spáchanie skutkov vo vzťahu k matke i k maloletým deťom popiera, súd musel vychádzať z prezumpcie neviny otca a z toho, že na základe nepreukázanej trestnej činnosti nemožno na neho hľadiť ako na páchatela trestného činu a nemožno ho z tohto dôvodu zbaviť jeho ústavného práva byť rodičom vrátane práva na styk s maloletými deťmi. Neobmedzil ani nezakázal styk otca s deťmi ani na prechodný čas - do ukončenia trestného konania, a to z dôvodu neodstrániteľnej ujmy na strane otca, ktorá by mohla vzniknúť a na základe ktorej by mohol požadovať podľa článku 46 ods. 3 Ústavy SR náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom. Z pripojeného spisu Č.: C.-XXX/X-P.-S.-XXXX zo zápisnice o výsluchu svedka zo dňa 22.10.2018 psychologičky združenia Náruč - H. I. súd zistil, že na záver zápisnice čl. 229 rub vyšetrovacieho spisu na otázku obhajcu uviedla: „Intenzita záujmu stretávania sa detí s otcom po ich odlúčení klesla.“ (otázka znela: Popíšte záujem detí stretávať sa s otcom od rozvodu manželstva do súčasnosti.). Táto odpoveď svedkyne - psychológa utvrdila sudkyňu v jej vlastnom názore aj v predbežnom právnom názore, ktorý vyslovila do zápisnice o pojednávaní dňa 24.1.2019 čl. 43: „Opačný prístup súdu by bol trvalý a neodstrániteľný stav, kedy by došlo k trvalému odcudzeniu, trvalým stratám na strane otca, ale aj detí, ktoré taktiež majú právo styk.“ Keďže sudkyňa nemôže prejudikovať rozhodnutie v trestnej veci ani zasahovať do právomocí orgánov činných v trestnom konaní, bolo potrebné uvažovať aj s tým, že výsledkom trestného konania môže byť záver, že otec sa dopustil tvrdých trestných činov vo vzťahu k matke a vo vzťahu k maloletým deťom. Z toho dôvodu sudkyňa upravila styk otca na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, a to v prítomnosti pracovníka majúceho službu, v prítomnosti a za odborného vedenia psychológa a v neprítomnosti matky. Podľa článku 18 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa rodičia majú spoločnú základnú zodpovednosť za výchovu detí a štát ich v tom musí podporovať, štát musí poskytovať primeranú pomoc rodičom pri výchove detí - teda všetky štátne orgány, súdy i kolízny opatrovník. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, ktoré v obdobných kolíznych situáciách medzi rodičmi, ktorí zaťahovali svoje deti do trestných a iných konaní, rozhodol, že rodič sa má právo stretávať s dieťaťom u kolízneho opatrovníka. (Uznesenie Krajského súdu v Žiline 10CoP/76/2010 zo dňa 22.10.2010, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že skutočnosť, že v minulosti otec nerešpektoval dohodu rodičov a vzal dcéru so sebou do zahraničia, nemožno paušálne vyhodnotiť ako skutočnosť, ktorá ho vylučuje z možnosti stretávať sa s maloletou dcérou; podstatné bolo, že sa znížil počet kontaktov otca s maloletou dcérou, stretnutia neboli štandardné, situácia bola napätá, neraz vyžadujúca prítomnosť polície. Keďže záujem štátu spoločnosti na všestrannom zdravom vývine maloletých detí sa zabezpečuje prostredníctvom špecializovaných štátnych orgánov, krajský súd rozhodol, že stretnutia otca a dieťaťa budú prebiehať na pracovisku orgánu starostlivosti o dieťa. Rovnako v uznesení Krajského súdu v Žiline 8Co/119/2012 zo dňa 27.4.2012, kedy bolo konštatované, že stretávanie u vedľajšieho účastníka konania - občianskeho združenia Náruč nie je vykonateľné, pretože ide o akreditovaný subjekt, mimovládnu organizáciu, rozhodnutie vo vzťahu k nemu by nebolo vykonateľné, pretože nejde o štátny orgán. Súd ho preto v poručenských veciach nemôže zaviazat' povinnosťami. Môže však zaviazat' úrad práce, sociálnych vecí a rodiny /prípadne úrad práce môže uzavrieť kontakt s týmto akreditovaným subjektom, ktorej za výkon práce zaplatí/. Právnou zodpovednosťou však možno zaviazat' štátnu organizáciu, ktorou je úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Vo vzťahu k tomuto subjektu by bol rozsudok vykonateľný. V ostatnom sa odvolací súd stotožnil s názorom prvostupňového súdu, ktorý upravil styk otca s dieťaťom, rešpektujúc denný režim dieťaťa, rešpektujúc to, že medzi rodičmi dieťaťa vládne napätie a vyslovil záväzný názor, aby styk prebiehal z týchto dôvodov u kolízneho opatrovníka. Úprava styku v neutrálnom prostredí u kolízneho opatrovníka napomôže k odbúraniu napätia, k zvýšeniu pocitu bezpečnosti na strane dieťaťa, matky /strach dieťaťa z toho, že ho rodič opäť vezme na územie inej republiky/. Odvolací súd taktiež stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že otec musí najskôr nadviazať s dieťaťom vzťah založený na dôvere, aby rozptýlil obavy dieťaťa a obavy matky o jeho bezpečnosť. Až v ďalšom období môže žiadať úpravu styku v širšom rozsahu. Odvolaciemu súdu sa javila úprava styku jedenkrát týždenne, ako upravil prvostupňový súd, ako najvhodnejšia, ale konštatoval, že styk v rozsahu 1,5 hodiny nie je dostatočný na nadviazanie kontaktu aj z dôvodu

vzdialenosti.) Obdobne Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 6CoP/56/2014-52 zo dňa 27.8.2014 zamietol návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia (vzájomné trestné stíhanie rodičov, do ktorých zahŕňovali aj maloleté deti, aj civilné konania, do ktorých zahŕňovali maloleté deti), kde odvolací súd konštatoval na strane 10 rozhodnutia, posledný odsek, že tvrdenia matky o fyzickom násilí voči matke aj voči maloletému synovi sú predmetom trestných konaní a z tohto dôvodu sa maloletý odmieta s otcom stretávať, čo má dopad na psychiku maloletého dieťaťa. Odvolací súd tento skutkový stav ustálil tak, že prítomnosť matky na stretnutiach otca s deťmi by mohla vyvolať stav vzájomných verbálnych útokov rodičov, ktorým by deti boli prítomné. Vzhľadom na prioritný záujem maloletých detí preto prvostupňový súd zväží styk detí s otcom v prítomnosti tretej osoby, v tomto prípade v prítomnosti povereného pracovníka úradu práce, sociálnych vecí (bude potrebné zväžiť aj stanovisko maloletých detí, aby vynucovanie styku nevedlo k psychickej ujme). Prvostupňový súd mal zväžiť, či styk rodiča s deťmi ohrozuje fyzické alebo psychické zdravie dieťaťa, alebo ide o predstieraný stav vyvolávaný zámerným pôsobením druhého rodiča. Právo rodiča na styk je daný článkom 41 ods. 4 Ústavy SR, ale súd musí brať do úvahy aj článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa a prioritný musí byť záujem maloletého dieťaťa. Z uvedeného dôvodu aj v tejto veci súd upravil styk otca s maloletými deťmi pred kolíznym opatrovníkom v Čadci, bez prítomnosti matky, v prítomnosti psychológa úradu práce a zodpovedného pracovníka. Takouto úpravou styku sa vylúči, že matka zámerne bude mariť práva otca na styk s maloletými deťmi manipuláciou detí, čo môže viesť podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine k zmene rozhodnutia o osobnej starostlivosti.

§ 25 ods. 4 Zákona o rodine: Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže na návrh niektorého z rodičov zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Deti potrebujú neutrálne výchovné prostredie, aby nedochádzalo cez maloleté deti rôznymi obštrukciami k vydieraniu otca a k sťažovaniu postupu konania súdov. Otec má právo na rovnaký prístup, lebo je rovnocenným rodičom a rovnocenným účastníkom konania. V konečnom dôsledku takým postupom dochádza aj k poškodzovaniu práv maloletých detí, pretože aj maloleté deti majú právo na styk s biologickým otcom. Maloleté deti sú takýmto postupom poškodzované aj preto, že v dôsledku neustále podávaných trestných oznámení a iných súdnych konaní žijú deti v strese, v nevhodných výchovných pomeroch, čo môže poškodiť ich ďalší zdravý vývoj. Bolo preto nevyhnutné zakročiť proti takémuto pretrvávajúcemu stavu, ktorý poškodzuje deti viac, než podľa názoru súdu by boli poškodzované stykom s otcom pred kolíznym opatrovníkom za odborného vedenia psychológa. Neustály stres a napätie sú prenášané na maloleté deti a je preto nevyhnutné, aby boli deti čo do kontaktu s otcom prenesené do iného neutrálneho výchovného prostredia, pretože matka bola iniciátorom zákazu vstupu do spoločného rodinného domu, zákazu priblíženia sa, akéhokoľvek kontaktu. V tomto štádiu konania nie je preukázané, či dôvodne, alebo nedôvodne, ale súd musel z tohto faktu vychádzať a nemožno sa domnievať, že v dôsledku takýchto zákazov otec stratil právo na svoje deti a na styk s maloletými deťmi. Preto za týchto okolností, ktoré sú medzi rodičmi, za okolností, že práva otca boli obmedzené v trestnom konaní, je styk otca s maloletými deťmi na úrade práce jediným možným riešením, pokiaľ deti nebudú zverené dočasne do neutrálneho výchovného prostredia - ústavného zariadenia, do ukončenia súdnych sporov. Vzťahy medzi rodičmi sú zhoršené vzájomnými súdnymi konaniami a trestnými oznámeniami. Otec mal osvedčené právo otca na styk s maloletými deťmi a právo detí na styk s biologickým otcom. Z nijakého dôkazu objektívneho, transparentného nevyplýva, že by boli dané dôvody na zákaz styku otca s maloletými deťmi, resp. na odňatie rodičovských práv otcovi. Pokiaľ sa deti budú s otcom sťahovať u kolízneho opatrovníka, nehrozí im žiadne bezprostredné fyzické nebezpečenstvo, pokiaľ ide o tvrdenie, že boli fyzicky týrané. Podľa názoru súdu im nehrozí ani psychické násilie, pretože kontakt bude realizovaný v prítomnosti psychológa úradu práce a z toho dôvodu nehrozí ani žiadna manipulácia otca vo vzťahu k prebiehajúcim konaniam. Práve naopak, prítomnosť psychológa môže naučiť otca, ako zvládať prístup k maloletým deťom, ako sa má správať k maloletým deťom, ale môže to byť pozitívne aj vo vzťahu detí k otcovi. Ak sa preukážu ako pravdivé tvrdenia maloletých detí, potom je potrebné poukázať na ich výpoveď, z ktorej je zrejmé, že tvrdené psychické a fyzické týranie neoznámili učiteľom, rodine, priateľom, lekárom, ani otcovi, a to z toho dôvodu, že mali z neho strach. Z toho dôvodu prítomnosť psychológa môže pomôcť aj deťom, aby sa naučili samé brániť a povedať, s čím nesúhlasia, čo sa im nepáči. Takýto prístup môže znamenať pozitívum pre deti nielen vo vzťahu k otcovi, ale aj do budúcnosti, že sa budú vedieť brániť prípadnej šikane, resp. rovnakému prístupu zo strany životného partnera do budúcnosti. Rozhodne takýto kontakt za prítomnosti psychológa môže byť prínosom pre deti i pre otca a pre vzájomný vzťah rodiča a detí, teda súd má za to, že je v záujme maloletých detí upraviť styk otca na úrade práce. Nemôže matka jednostranne fakticky proti vôli otca obmedziť jeho právo na styk s deťmi a odlúčiť ho od maloletých detí a takýmto spôsobom nátlakovo si vynútiť

výsledok súdnych konaní. Takáto dočasná úprava kontaktu otca s deťmi v prítomnosti psychológa a pracovníka kolízneho opatrovníka zabezpečí kontakt otca s deťmi aspoň v minimálnom rozsahu - jedenkrát týždenne - do právoplatného rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní, aby nebol ukrátený na svojich právach ani otec, ani maloleté deti. Kontakt na neutrálnej pôde je nevyhnutný a optimálny aj z toho dôvodu, aby deti na otca úplne nezabudli, aby nedošlo k nenapraviteľnej ujme na právach otca a právach detí, a to strate vzájomného citového vzťahu medzi otcom a deťmi, čo zrejme sleduje svojím konaním matka. Neutralitou výchovného prostredia pri styku otca s deťmi je podľa názoru súdu zabezpečená aj ochrana detí pre prípad, že by výsledok trestného stíhania bol iný, než súd doterajšie známe výsledky a doterajšie závery súdu. Na úrade práce nemôže dôjsť k vzájomným kolíziám vzhľadom k trestnoprávnym obmedzeniam otca, ktoré je povinný úrad práce zabezpečiť, a preto pre deti je tam vytvorené kľudné a pokojné výchovné prostredie pod odborným vedením. Deti budú ušetrené neustálych stresov, nepokojov medzi rodičmi. Je nevyhnutné, aby sa deti ukludnili, aby to nemalo vplyv na ich zdravotný stav a zdravý citový, morálny vývin. Táto neutralita výchovného prostredia pri styku otca s deťmi zároveň zabezpečí, že matka nebude môcť v súdnych konaniach, či už civilných alebo trestnoprávných, otca citovo vydierať prostredníctvom maloletých detí odopieraním styku otca s maloletými deťmi, resp. produkovaním trestných oznámení. Neutralitou výchovného prostredia pri kontakte otca s deťmi budú eliminované aj procesné obštrukcie voči súdu v záujme bezprieťahovosti súdneho konania, v záujme rýchleho ukončenia civilných i trestnoprávných konaní a teda v konečnom dôsledku v záujme ochrany práv maloletých detí a v záujme ochrany práva otca na styk otca s maloletými deťmi. Preto bolo nevyhnutné, aby došlo k okamžitej náprave situácie, ktorá nastala, že otcovi nebol upravený vôbec styk s deťmi, na ktorý má zákonný nárok a na základe tvrdenej dohody a dobrovoľnosti matka neumožnila otcovi styk s deťmi, pričom sám sa nemohol domáhať styku z dôvodu, že je v rámci trestného konania a neodkladným opatrením obmedzený v tom, že nemá právo vstupu do spoločného rodinného domu, nemá právo sa žiadnym spôsobom kontaktovať s matkou a bez súhlasu matky si nemôže deti prevziať, pretože právoplatným rozhodnutím boli deti zverené do výchovy a starostlivosti matky a takým spôsobom nemôže deti bez súhlasu matky uniesť z ich výchovného prostredia. Preto bol nútený sa domáhať úpravy styku s maloletými deťmi súdnym spôsobom. Z toho dôvodu, že situácia je, čo sa týka obmedzenia práv otca a detí na vzájomný styk, naliehavá a dlhodobo absentuje vzájomný kontakt a vzájomný cit, preto súd v nadväznosti na § 233 CSP mal za to, že hrozí nebezpečenstvo ťažko nahraditeľnej citovej ujmy na strane otca i detí, a preto vo výroku rozsudku vyslovil, že rozsudok je vykonateľný doručením, teda že je predbežne vykonateľný. V tomto smere súd musí konštatovať, že pokiaľ výsledok trestného konania by zodpovedal iným výsledkom, teda bolo by preukázané, že otec spáchal uvedenú trestnú činnosť - fyzické a psychické týranie voči maloletým deťom - v takom prípade nič nebráni matke ani kolíznemu opatrovníkovi podať návrh na obmedzenie styku otca s maloletými deťmi alebo zákaz styku otca s maloletými deťmi. V tomto štádiu konania k tomu nebol dôvod (pokiaľ by aj nastala pravdivosť tvrdení, u kolízneho opatrovníka a za prítomnosti psychológa otec nemôže deti fyzicky ani psychicky týrať, uniesť, resp. ich manipulovať). Súd preto vzal do úvahy aj denný režim detí, ktoré pri výsluchu uviedli, že vyučovanie v stredu sa obidvom končí o 13.00 hod, pričom matka uviedla na otázku súdu, že dopravou môže byť v Čadci o 14.30 hod a u kolízneho opatrovníka o 15.00 hod. Súd preto upravil styk otca s maloletými deťmi od 15.00 hod do 17.00 hod podľa úradných hodín Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca oznámený na čl. 103 spisu, z ktorého vyplýva, že v stredu je stránkový deň od 8.00 hod do 12.00 hod a od 13.00 hod do 17.00 hod. Keďže otec sa s deťmi bude stretávať len jedenkrát týždenne, súdu sa zdal byť nedostatočný čas 1 hodiny pre nadviazanie riadneho kontaktu otca s maloletými deťmi, zvlášť keď ide o vzťah veľmi zložitý, ktorý si vyžaduje väčší časový priestor. Preto súd poskytol otcovi právo styku v rozsahu 2 hodín týždenne od 15.00 hod do 17.00 hod. Pokiaľ si svojím prístupom a správaním získa dôveru detí a nebude odsúdený za tvrdenú trestnú činnosť, potom môže pri zmene pomerov požiadať o styk v širšom rozsahu. Je potrebné poukázať aj na výrok II. rozsudku, podľa ktorého súd uložil matke povinnosť, aby deti nevedla proti otcovi, ale ich fyzicky a psychicky pripravila na styk a odovzdala v stanovenom čase úradu práce. V prípade, že matka bude deti proti otcovi manipulovať, nepripraví ich na styk a bude mariť súdnym rozhodnutím upravený styk otca s maloletými deťmi, môže podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine súd pristúpiť k zmene rozhodnutia o osobnej starostlivosti a zveriť maloleté deti otcovi. Taktiež je aj na strane matky trestnoprávna zodpovednosť za marenie výkonu úradného rozhodnutia. Obidvom rodičom uložil povinnosť 24 hodín vopred oznámiť nemožnosť kontaktu, ale s tým, že u otca ide o právo styku, a preto u neho stačí, keď oznámi závažné dôvody, že svoje právo nevyužije, kým u matky ide o povinnosť umožniť otcovi styk a pripraviť deti, a preto tvrdenú objektívnu nemožnosť na strane matky alebo na strane maloletých detí musí preukázať. Dôkazy musí predložiť úradu práce a úrad práce otcovi vzhľadom k trestnoprávnym obmedzeniam z iniciatívy matky, ktoré sú uvedené vo výroku IV. rozsudku, ale aj v predchádzajúcom odôvodnení tohto

rozsudku. Len na záver súd uvádza, že pokiaľ otcovi bude v trestnom konaní preukázaná vina, bude spravodlivo potrestaný a možno na základe toho zmeniť z iniciatívy matky výchovné prostredie voči maloletým deťom, resp. obmedziť alebo zakázať styk otca s deťmi. Rovnako však aj naopak - ak nebude otcovi preukázaná vina, potom taktiež možno prehodnotiť výchovné prostredie a výchovný vplyv matky na deti zmenou výchovného prostredia (pre prípad, že bude preukázané, že matka a deti obvinili otca z psychického a fyzického týrania neprávom, v trestnom konaní napriek poučeniu nevyzvedali pravdu a to napriek tomu, že si museli byť vedomé, aké trestnoprávne dôsledky tieto výpovede budú mať na otca a aké sú trestnoprávne dôsledky za krivú výpoveď).

10. Trovy konania: O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Nikto z účastníkov nežiadal právo na náhradu trov konania. Súd nezistil ani na strane jedného z účastníkov konania dôvody pre náhradu trov konania, pričom konštatuje, že aj matka, aj otec boli v konaní právne zastúpení.

11. Súd na záver poukazuje na tú skutočnosť, že pokiaľ otcovi neodkladným opatrením bol uložený zákaz vstupu do spoločne vybudovaného rodinného domu a zákaz kontaktovať sa s matkou telefonickým, písomným a akýmkoľvek iným spôsobom, potom už samotnými uvedenými rozhodnutiami bolo vylúčené právo otca kontaktovať sa s matkou aj vo veci starostlivosti o maloleté deti a uplatniť právo vo vzťahu k maloletým deťom. V tomto smere súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že zákaz vstupu do rodinného domu neznamená, že otec nemá právo na majetkoprávne vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 143 Občianskeho zákonníka, keďže manželstvo bolo právoplatne rozvedené. Bývalá manželka nemôže citovo vydierať bývalého manžela odmietaním kontaktu s deťmi za účelom vytvorenia výhodnejších podmienok pre majetkoprávne vyporiadanie, resp. pre výsledky začatých trestných konaní. Otec je rovnocenným účastníkom konania a rovnocenným občanom a má právo na rovnaký prístup, rovnaké zákonné podmienky ako matka maloletých detí. Z hľadiska maloletých detí a stability výchovného prostredia je podľa názoru súdu preto aj v záujme maloletých detí, aby čím skôr došlo aj k majetkoprávnemu vyporiadaniu a definitívnemu usporiadaniu vzťahov medzi rodičmi, čo zároveň bude znamenať stabilitu výchovného prostredia pre maloleté deti, ukončenie súdnych sporov, do ktorých rodičia maloleté deti zaťahujú. Obidvaja rodičia tvrdia, že prioritný pre nich je záujem maloletých detí, ale v skutočnosti ich egoisticky zaťahujú do trestných a civilných konaní, čo nie je v záujme maloletých detí, aby v takom útlom veku boli zaťahované do množstva súdnych a trestných konaní. Podľa názoru súdu je takáto skúsenosť pre deti ďaleko väčšou záťažou ako kontakt maloletých detí s otcom pod dozorom v prítomnosti psychológa na úrade práce a sociálnych vecí. Podľa názoru súdu výsluchy pred znalcom v trestnom konaní, v civilnom konaní majú väčší dopad na ďalší vývoj zdravý a psychický maloletých detí ako kontakt, ktorý súd nariadil pod dozorom za prítomnosti odborného pracovníka a ktorý môže mať význam pre maloleté deti z dôvodov, ktoré už uviedol súd v predchádzajúcej časti odôvodnenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Ak účastník konania nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže druhý účastník konania podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (§ 120 ods. 3 CMP).

Odvolanie podľa § 62 ods. 1 CMP možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.